

Kovács András Ferenc

TÉLI PRÉZLI

Négy tétel Parti Nagy Lajosnak

(Mákdara)

A költő tétlen mákdarál,
S diót, de néha rüfke prézlit
Teker le. Körmöt rágdal, áll,
S nyekerg, ha nem megy – úgy berézlik

A dúlt dalár!... S darál, darál,
Míg hóvirágul fölmerészlik
A vers – s tavaszra rátalál!
De már sumák: se mák, se prézlik.

(Zsemlesors)

Az ember annyiszor mereng
A szó szaftján, a szófajon
Heverve szófán, szoftveren –
Száll alá emberi fajom.

A szív is olykor elszorong –
Mind szűkösebb a szó, a szófa,
S a strófacsonk, mit elszarunk,
Akár aszályban szétaszó fa.

Recseg-ropog az elme torzsa,
Mint súly alatt a zsemlemorzsa.

(Hódara)

Ring az árva hódara,
Nem röpül ma lódara,
Nincs arám, csak pótara:
Pótmalacka sódara.

Hódra hull a hódara,
Lóból lesz a lódara,
Pótkávés a pótara:
Lóvá tesz a sódara.

Holdra száll a hódara,
Lóra lódul lódara –
Holtra vált a pótara
Csókra sóvár sódara.

Lót darálta hódara,
Bo Dereknek lódara,
Brókereknek pótara:
Sódereknek sódara.

Kár ma rám a hódara,
Dong a dundi lódara,
Vár arám, a pótara:
Ráng kitarva sódara.

(Elmemorzs)

A költő rímet rágdal, ál-
Talában fejben mákdarál,
De persze túl privát, ahogy
Egész énekhez részlik én –
S kirajzolódik, átragyog
A lét csikorgó prézlijén.